

דף מד.

עין משפט א.ב.

הו"מ פימן רעג פעיף י

ט. האומר שדה זו הפקר ליום אחד או לחודש אחד או לשנה אחת^ה, עד שלא זכה בה אחר או הוא בעצמו, לא הוי הפקר וחייבת במעשרות. ומשזכה בו אחר או אפי' הוא בעצמו יש לו דין הפקר שפטור ממעשרות, ואינו יכול אח"כ לחזור בו ולומר שאין זה הפקר להתחייב במעשרות.

ה. אפי' לשמיטה אחת לא הוי הפקר כיון שלא הפקירה עולמית וחייבת במעשרות אפי' קודם שחזר בו וע"כ יכול הוא לחזור בו אפי' אחר ג' ימים ע"פ דיבורו בעלמא. והוא מברייטא בנדרים מ"ד ע"א וכדמפרש עולא טעמא שם. ואם לא חזר בו חייבת במעשרות עד שאחר יזכה בה, או אפי' הוא בעצמו יזכה ואז יש לה לשדה זו כזכה בה מן ההפקר שפטורה מן המעשות. סמ"ע ס"ק י"ד.